

עין משפט
נר מצוה

מסורת הש"ס

הנהגות הב"ח
(א) רש"י ד"ה מיתאי וכו'
עשרון סולת רביעית
הסך ליהוי:

יאמר אי לא הא ודאי לרבי יהודה מנה
 : אי שאלור דרבי יהודה. דקרי חגבים
 הא ודאי לפני מארי יא אי ידי נדרו ועסיק
 וסבסופי חביו וקא בעינאי לך חליבא
 יקין התם הא ודאי צמי: **חמץ הוה.**
 ללא חמץ הראוי לאכילה הוא מיהו
 חסיבי עליה מלקות ולענין נדר יא ידי
 : דרבי יהודה. דקרי חמץ ובעינאי
 : שאלור דרביה ישרף חלמא יס זב ד
 מלא ללא ודאי חמץ הוה והיא המדא
 ממנה נספך או דלמא כריה הוה ולא
 האמר רבי עלי תמי טורה בינא
 דאין חמץ צלל חמץ והיון דלאחיבי
 הוה הכי נוקד: **הא לא ידע** אי
 מי מנה אי מנה היא דלימי חמץ ועל
 י ויא ידי נדרו שבי בינא עשר שטר
 : **הא דאמר רבי עלי.** חלות לפטור
 עליה פטורו מ: **סוף סוף.** כיון דאמר
 הוה להטורא פטורו מי: חות והאי לא חמי
 ע ההוא פטור מאי אחימי האיך דלוסיף
 לפטור. אלא הכי עלי חלות לתתמו
 פטור ליה חסיבי ליה ביטורה ולתמה
 לך דהוא פטור לא מיפטר בהאי
 וקל עליה למפטרה אלא לאחמייהו
 עס המנה של חטור: **מיסק נכרא ידי**
 הם נכרה לתורה אחרת או לא נפיק
 ורה נשמיט. כדילין לקמן (דף כד:).

דרכי יהודה אי נפיק בהאי
מעליא הוא ונפיק משום מלך
ומיבני לך אליבא דרבי מאיר
משום חמץ: ואי ר' עמי
דר"מ: מלוקי גרים. דא
ואע"ג דכרת לא מייחבי מש
חמץ עוקשא מיקרי מדקא
נדרו שברי הביא חמץ: אל
לן אלהי דרבי יהודה דחמץ
חמץ וקחמרא האוכלי פטור
ספק: מאי ספק הוי ונפיק
נפיק: ה"ג וסא א"ר הונא
טורה ולחמא. דלדס יודע
בבולסיה לא נמי דלף ו
חמץ אייסי. דלוסיף עליה ול
כרחו יביא סחלות כשרים וב
וגם הוסף עלייה: לא לי
דחמור לא פטור על מייחבי
לפטור שן נפיק דל דפטרי
פטרי ליה בהאי שיאור דלא
עלייה: לא לריבא דלא אמר
של פטורי דיכין דאמר לתודת
אלא בעשר או דאף פטורי
שיאור ואידי נמי לא נפיק
בעגלה וכסבור שיכולי ליקרע
נדרו נפיק. ויפדו ויפלו דמי
מיקו: ומה עגלה שלא הוכר

גמרינן אבל האי דלף חשיב חמץ גמור לענין פסח לא חשיב חמץ לענין
תורה מיהו מזנין לפרש דהכי קאמר דפשיטא דלף ילף משום מזה
לענין מזה יליפינן תורה מפסח אבל קשה דבריש המנחות בזאת
מזה (מנחות יד.) קאמר ואימא לא תאפשע אלא שזיור קאמר שיזיור
דמאן וכו' וכו' דברי מאיר מדלקי עליה חמץ הוא וזמא יקראי
גבי פסח הוא דחשיב חמץ דרבייה קרא ונראה דיש שום יתור
(בבבא) בתורה ובמנחות דחמץ נוקשה חשיב חמץ בבייבו וסא דמשמע
התם) דלכולי עמלמא אין מחמילין בחמץ נוקשה גבי חודר דקאמר אין
מחמילין בשפוחים והתם משמע דחמץ נוקשה אין חמץ (דאמר תורה)
היינו לכתחלה דכשנא למחך שחי הלחם וחלות תורה מזה לעשות
בחמץ גמור: **ותהא פרה בשרה בעריפה סק"ה** והוא הדין
דה"מ לתפרך הכי סאלא חולין וקדשים בכל נקט פרה ועגלה ששניהם
ענין אחד דשניהם קדשים הנשחטים חזק ודמו אהרדי ליפסל בעול
וכמו דברים ואימ' למה לי הך מיעוטי למעוטי חמץ מעריפה
ועגלה משחיטה יומא כיון דליכא למעבד ק"ו הכי ואיכא למעבד
ק"ו איפכא דעביד בסמוך כל חד וחד מיקום אדוכיה דאחמירין
בפ"ב דזוחים (דף ק"ה) גבי ומומר איניטא אלא כהן הדיוט בקרבן
אזכור מק"ו וי"ל דהסב כל קורא את חזירו לגמרי דשחיטה אומר
בזמור איניטא אלא כהן הדיוט בקרבן ציזור מק"ו דסבן גדול שהותר
איניטא אפילו בקרבן יחיד ואח"כ עושה ק"ו להפך דלא תומר איניטא
אלא כהן גדול בקרבן יחיד מק"ו וכן אחמירי דהתם להכי קאמר כיון
דליכא למימר הכי ואיכא למימר כל חד וחד מיקום אדוכיה
דאזכור אלא כהן גדול פרה ועגלה שכל אימין את האמור שזו בזה ולא
היו ח"ו ק"ו אלא כהן מכו מזה מניין אל שייך למימר הכי דאי לא מיעוט
היינו לומר זה מזה כמה מזנין ואי הוה עביד ק"ו לא תומר פרה
בשחיטה או הוה כההיא דזוחים וכן ומהא אזהר ויולא כההיא מק"ו
אחריה בגט מק"ו הוי כמו מזה מזנין אלא מה לעגלה שכן אינה
מותרת ופרה חומרות יש כזו מה שאין בזה וי"ל דלף עביד ק"ו מכה
ועגלה ומה אלא מכה שחיטה ועריפה ומה שחיטה שאינה משרפת
דשחיטה מעריפה ליכא למילף כמה מזנין אלא מק"ו א"כ יומא כל חד ו
חד (ה) גבי אייר כלי חרס ובגי כהנים ולויים ובפ"ב דבבא קמא (ה) (ה) ג
ברשות הניח אלא חיי מן כרין לומר דיש שום סבבה או קולא או חומרה
למעוטי פתחה היינו עושין ק"ו להפך: **פרה שריא בשרה בשחיטה**
שלא הוכשר בשחיטה הוכשר במליקה דהא לקמן גריס השחטו: **בשחיטה**
שחטו שיוכשר בשחיטה מק"ו דבהמה שלא הוכשר במליקה דלמאן
בפ"ב כהן גדול (דף ק"ה) וי"ל דכיון דליכא מיעוטי בפרה ובעגלה לע
שחיטה ומליקה דליכא למימר מעריפה חובית שאינה כשרה בפרה ובשר

5] לפטור תורתו של פ'
 : כ' ע"י חוס' ערכין (דף ד'
 : יב'): 6] וכי מהני באיל
 : ובש: 7] לגבי נסכים
 : תנה: 8] וכיין ארתיים
 : ב' בולת' נמי נמי דלאר:
 : 9] וע"כ יביא מ' חלות
 : שרות: 10] ואיהו נמי
 : א קביל עליה למפטריה:
 : והתם שמע דחמץ
 : קשה הוי היינו לבחלת:
 : 11] בולת' הוי האי קי'
 : אלא כמו:

[illegible]

א. גרלה דמחיבת מה עד
תמות עשר תמנה לין כלין
ממות רק שרץ לעיל אחר
חיבת מנה מעליא הוא.